



SEKRETARZ GENERALNY

Synod

Konferencja prasowa na prezentację
Dokument roboczy dla fazy kontynentalnej Synodu:
„Dla Kościoła synodalnego: komunია, uczestnictwo i misja”

JĘZYK ANGIELSKI

prof. Anna Rowlands, profesor nadzwyczajny katolickiej myśli i praktyki społecznej, Uniwersytet w Durham

Dzień dobry/popołudnie i dziękuję za uwagę.

Zostałem poproszony o krótkie omówienie dwóch rzeczy: po pierwsze, wykorzystanie cytatów z raportów, które otrzymaliśmy w Dokumencie dla etapu kontynentalnego, a po drugie, opracowanie po raz pierwszy dokumentu w dwóch głównych językach.

Po pierwsze, na temat procesu cytowania w Dokumencie i jego kontekstu:

Dla tych z nas, którzy byli zaangażowani w spotkanie Frascati miesiąc temu, było to przywilejem móc czytać raporty nie tylko z naszego kraju czy kontynentu, ale z każdego zakątka globu. Zostaliśmy wystawieni na prawdziwie „katolicką” – globalną, inkluzywną i poszukującą prawdy – rozmowę. W raportach znaleźliśmy zarówno unikalny wgląd w poszczególne konteksty, jak i uderzające wspólne wzorce radości i lamentów wyrażanych w różnych kontekstach.

Grupa ekspertów we Frascati była odpowiedzialna za czytanie, modlitwę, analizowanie i rozeznawanie tych raportów oraz przedstawianie Kościołowi materiałów, które mogłyby pomóc w refleksji podczas fazy kontynentalnej. Kilka rzeczy należy wyraźnie powiedzieć o tym, gdzie jesteśmy teraz:

1. Synod pozostaje w fazie słuchania. Naszym zadaniem w przygotowaniu tego Dokumentu było pokazanie, że dobrze słuchaliśmy i słyszeliśmy tych, którzy przemawiali. Następną fazą to dalsze rozszerzenie tego odsłuchu, teraz na poziomie Continental.
2. Czytamy każdy raport i indywidualne zgłoszenie, które otrzymaliśmy. Ostrożnie i z modlitwą. Proces grupy Frascati był nie tylko analityczny czy konwersacyjny, ale także modlitewny, z czasem przeznaczonym na liturgię i modlitwę każdego dnia, które ukształtowały naszą pracę.
3. Nie był to sondaż socjologiczny analizujący raporty za pomocą uznanych akademickich narzędzi analizy danych. Taka praca mogła zostać podjęta, ale nie było to zadaniem tej grupy, ani samo to nie doprowadziłoby do powstania Dokumentu Etapu Kontynentalnego. Zadaniem grupy było formalnie eklezyjalne: słuchanie, aktywne rozeznawanie i ponowne prezentowanie.

4. Każdy raport był czytany przez trzech oddzielnych członków grupy czytelniczej przed przybyciem do Frascati, zwracając uwagę na kluczowe spostrzeżenia, pytania, zalecenia i prośby. Praca ta została podjęta w duchu rozeznania, próbując uhonorować doświadczenie wiary przeżywane przez osoby, które uczestniczyły w tej fazie procesu.
5. W refleksji grupowej podzielił się pojawiającymi się wspólnymi tematami, pytaniami i spostrzeżeniami obecnymi w raportach i odnotowaliśmy tematy, które wydają się mieć szczególne znaczenie dla poszczególnych społeczności lokalnych/narodowych.
6. Cytaty, które wyróżniają DCS, starają się dać wyobrażenie o bogactwie otrzymanych materiałów, pozwalając głosem Ludu Bożego ze wszystkich części świata przemówić jak najwięcej na własnych warunkach i znaleźć rezonans. Nie należy ich interpretować jako potwierdzenia pozycji jakiegokolwiek konkretnego obszaru globu, ani jako po prostu reprezentującego różnorodność geograficzną, chociaż dołożono starań, aby zapewnić pewną równowagę pod względem pochodzenia źródłowego. Cytaty zostały wybrane, ponieważ wyrażają w szczególnie mocny, piękny lub precyzyjny sposób uczucia wyrażone bardziej ogólnie w wielu raportach. Mają one na celu pomóc Scenie Kontynentalnej w głębokim wsłuchiowaniu się w globalną społeczność Kościoła: chcieliśmy dostarczyć dokument, który pomoże nam dobrze słuchać siebie nawzajem w różnych kontekstach. W ten sposób cytowane cytaty honorują słuchanie marginesów, które Papież Franciszek uczynił priorytetem dla tej fazy Synodu, odpowiadając także na jasne globalne wzorce wyłaniające się z raportów – których było wiele. Cytaty mają także przypominać nam, że ostatecznym celem tego procesu nie jest tworzenie dokumentów, ale otwieranie horyzontów nadziei na wypełnienie misji Kościoła.

Po drugie, kilka uwag na temat pracy między dwoma językami. Zazwyczaj tego rodzaju dokument był opracowywany w jednym języku i później tłumaczony. Synod urozmaicił ten proces, głównie w odpowiedzi na potrzebę uważnego ponownego wyrażenia tego, czego wysłuchaliśmy. Każdy język jest uniwersum kulturowym, z ukrytymi odniesieniami, osobliwościami i tak dalej. Dzięki pracy w dwóch językach na pierwszy plan wysuwa się wszystko, co ukryte. Od początku procesu Frascati pracowaliśmy jako grupa i jako pisarze zarówno po włosku, jak i po angielsku.

Oczywiście okazało się to również intensywnym doświadczeniem pouczającym i nadal mamy wiele do nauczenia się o tym, jak stworzyć proces synodalny prowadzony przez Ducha Kościoła w dniu Pięćdziesiątnicy.

I w tym samym Duchu dziękuję i czekam na wszelkie pytania.